

Røde Kors vil styrke indsatsen overfor demensramte

Ulla Sthen Hansen, Projektleder, Røde Kors

Røde Kors har i årevis oplevet et stigende behov for støtte til mennesker med demens – og deres pårørende. Med en ny indsats målrettet pårørende til alvorligt syge og døende, der passes i eget hjem, ønsker Røde Kors at skærpe indsatsen overfor mennesker med demens inde på livet. Med demens følger ofte ensomhed, og Røde Kors vil nu ruste de frivillige inden for ensomhedsaktiviteterne til i højere grad at kunne være til stede for mennesker og familier, der er ramt af demens – og derved hindre og lindre ensomhed.

Røde Kors handler, hvor der er behov

På ensomhedsområdet har Røde Kors en lang og stolt tradition for at give nærvær til medmennesker uden -eller med et spinkelt - socialt netværk. Siden 1960'erne har besøgsvennerne besøgt ensomme mennesker og med faste aftaler haft gode timer sammen med deres besøgsmodtagere. Senere er flere ensomhedsaktiviteter kommet til: patientstøtterne, vågetjenesten og Værket.

Disse aktiviteter er alle eksempler på vores grundlæggende metode og forpligtelse i Røde Kors: Vi handler, hvor vi ser behov. Og på ensomhedsområdet er der mange behov. Forskellige behov. Skiftende behov. Der er også en vilje til at hjælpe fra de frivilliges side. De sidste år er det dog blevet mere og mere tydeligt, at der er et stort behov for en ensomhedsindsats, der i

højere grad kan favne mennesker med demens. Der er masser af gode eksempler på, at vores frivillige laver aktiviteter for og med mennesker med demens. På de danske hospitaler har patientstøtterne kontakt med patienter og pårørende, hvor demens er en del af hverdagen. Besøgsvennerne laver også rundt omkring aktiviteter for og med mennesker med demens. I Fåborg er der et eksemplarisk samarbej-

de mellem Røde Kors' pårørendestøtte og demenskoordinatoren.

Men der er også en naturlig og udtalt tilbageholdenhed at spore hos vores frivillige. De ved ikke altid, hvordan de med en frivillig indsats kan være til stede for mennesker med demens på en god og givtig måde. De mangler viden og redskaber – og måske lidt mod.

Der er ingen tvivl om, at behovet er stort. Og at der bestemt vil være behov, som Røde Kors' frivillige kan imødekomme med deres engagement. Men det er også tydeligt, at der er behov for et videns- og kompetenceløft. Og det skal ske i et samarbejde med de rette lokale aktører, så frivillighed og faglighed kan spille ideelt sammen, og vi dermed kan nå bredere ud til de, der har behov.

Frivillighed og faglighed

Det frivillige arbejde er i disse år inde i en rivende udvikling. Det ses i kommunerne, som selv rekrutterer frivillige til opgaver, som måske ikke ellers løftes. Vi ser det også i Røde Kors, når vores lokalafdelinger beretter om nye behov, som de spotter i deres lokalområder. På den måde opstod vågetjenesten i Røde Kors i 2005, da bl.a. besøgsvennerne i stigende grad oplevede mennesker, der virkelig levede meget ensomt – og derfor også ville dø ensomt, hvis ingen gjorde noget. I 2016 har over 1000 frivillige vågere siddet ved over 1000 ensomme døende – eller aflastet en udkørt pårørende, som fik mulighed for at sove. Således er vågetjenesten et fantastisk eksempel på, at frivillige kræfter med medmenneskelighed som fortegn kan træde til og tage ansvar, når ingen andre gør det. Besøgsvenner, vågere og patientstøtter rykker ud som erstatning for pårørende – og dermed som et medmenneskeligt supplement til de tilbud, som findes fra det offentlige.

Foto: © Peter Sørensens

Demensindsats

Ensomhed

Frivillighed

Pårørende

Konkret indgår Røde Kors lokale samarbejdsaftaler med plejecentre og hjemmepleje landet over. På denne måde finder en visitation sted og aftalerne er forbilledlige eksempler på samarbejde mellem faglighed og frivillighed.

Røde Kors vil hjælpe de pårørende

TrygFonden støtter Røde Kors' nye indsatsområde, pårørendeaflastning, og over en tre-årig periode vil vi forankre og udbrede indsatsen i Røde Kors. Her vil frivillige give støtte til pårørende, der passer alvorligt syge og døende i eget hjem, give dem mulighed for et lille pusterum. Pårørendeaflastning som aktivitet er en knopskydning på vågetjenesten. De frivillige oplever et enormt behov hos de pårørende. De er trætte. De afskærer sig gradvist fra sociale sammenhænge. De har mange gøremål og pligter – og mange følelser at forholde sig til. Undersøgelser viser da også, at pårørende selv er i fare for at blive patienter – og ensomme. Samtidig viser erfaringerne fra projektet "Støt den pårørende" (Friise 2010-13), at en frivillig indsats kan være med til at modvirke, at de pårørende afskærer sig fra alle sociale sammenhænge.

Og selvom pårørendeaflastning ikke vil være for demensramte familier alene, siger erfaringerne fra "Støt den pårørende", at det særligt er pårørende til familiemedlemmer med kognitive forandringer, der trænger til små pusterum, hvor de selv sætter dagsordenen. På den måde hjælpes de til at overkomme en hverdag præget af sygdom.

Røde Kors og demenskoordinatorerne

Lokalt er der ofte samarbejde med demenskoordinatorer landet over. Ikke sjældent afholder besøgsvenner temaaftener med besøg af en demenskoordinator. De frivillige har interesse for emnet demens – de ser jo behovene rundt omkring og vil gerne handle. Der er ingen tvivl om, at de vil kunne være der for demensramte mennesker, hvis de hjælpes lidt på vej.

Vi er ikke i tvivl om, at et samarbejde mellem demenskoordinatorer og lo-

Vil du høre mere om muligt samarbejde? Kontakt projektleder Ulla Sthen Hansen
Mail: ulhan@rodekors.dk
Tlf. 2810 9496

kalafdelinger vil kunne styrke og målrette den fælles støttende indsats for mennesker med demens og deres pårørende. Vi ser et stort potentiale i at samarbejde, så visitationen af demensramte familier til pårørendeaflastningen målrettes. Det er nødvendigt, at familien og/eller den demensramte vurderes at kunne støttes med frivillig hjælp.

Lokalt vil Røde Kors indgå samarbejde med relevante aktører for at få den rette faglige sparring til at løfte aktiviteten pårørendeaflastning – og på den måde være det bedst mulige supplement til de offentlige ydelser, forpligtelser og kompetencer.

Foto: © Marie Louise Munkegaard